

Libăria Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XIX-Nr. 927

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 29 dec. 1967
6 pag. 25 bani

Realizările obținute de țara noastră în anii construcției socialiste sînt rodul creației conștiente a întregului popor român, a muncitorimii, țărănimii și intelectualității, a maselor largi de cetățeni fără deosebire de naționalitate, care au urmat neabătut politica partidului comunist, văzînd în ea expresia intereselor lor vitale, stăruind călăuzitoare spre un viitor mai bun și mai fericit, spre prosperitatea României socialiste. Exercițiind puterea în stat, masele muncitoare de la orașe și sate sporesc cu avînt patriotic și înalt spirit de răspundere avuția națională, în scopul asigurării progresului material și spiritual al întregii societăți.

NICOLAE CERUȘESCU

(Din Raportul prezentat la Conferința Națională a P.C.R.)

REPUBLICA

Au trecut mil de ani de cînd pe aceste locuri există o înfloritoare civilizație, atestată azi de ideogramele de la Tîrtăria, de ceramica de la Cucuteni, de mozaicul de la Tomis...

Au trecut sute de ani de la vitejeștile lupte duse împotriva cotorpilor țării la Rovine, la Podul Înalt, la Călușăreni...

Au trecut zece de ani de cînd poporul a înălțat statul român, independența, unitatea națională...

În luminosul august 1944, poporul a început să scrie istoria zilelor noastre. Au urmat, treaptă cu treaptă, împlinirea aspirațiilor de veacuri ale oamenilor acestui pămînt — înălțarea definitivă a exploatarii omului de către om, construirea unei Români puternice și libere, singură stăpînă pe soarta sa.

Au trecut numai două decenii de la înălțarea monarhiei și proclamarea Republicii...

20 de ani ai Republicii! Sînt ani rodnic, de vrednică și glorioasă istorie.

Numai timpul este cel ce se măsoară în ani; împlinirile nu fac pe acestea tipare.

Au trecut douăzeci de ani, dar ani par, prin înălțările lor, decenii, decenii par secole. Într-o scurtă perioadă de timp Republica a străbătut un drum glorios în toate domeniile vieții economice și spirituale. Astăzi tabloul vieii al României este înfloritor. S-a dezvoltat industria, s-au înălțat combinate, uzine, centrale electrice, s-a transformat radical agricultura, au luat avînt învățămîntul, știința și cultura, a crescut conștinu bunăstarea întregului popor. Oriundărea socialistă și-a dovedit pe deplin trîncița și vitalitatea.

Cum s-au putut înălța altele? „Realizările obținute de țara noastră în anii construcției socialiste — spunea tovarășul Nicolae Cerușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R. — sînt rodul creației conștiente a întregului popor român, a muncitorimii, țărănimii și intelectualității, a maselor largi de cetățeni fără deosebire de naționalitate, care au urmat neabătut politica partidului comunist, văzînd în ea expresia intereselor lor vitale, stăruind călăuzitoare spre un viitor mai bun și mai fericit, spre prosperitatea României socialiste”.

Anii cei tineri ai Republicii au însemnat pentru școală și omenii ei ani de activitate rodnică, de căutări și înălțări, au marcat un drum ascendent către dezvoltarea și perfecționarea continuă a învățămîntului românesc. Rodul activității școlilor îl înțilim pe scîntire și în uzine, pe ogoarele mînașe și în laboratoare, în școli și instituții de cultură și artă, căci peste tot muncesc cei pe care l-a pregătii ea.

În frontul de muncă al întregului popor, omenii școlii au avut înalte mistune de a modela minți și inimi, de a crește și educa pîncepui muncitori, harnici agricultori, intelectuali, cercetători și oameni de știință tehnice pregătii, cadre de nădejde, capabile să împlinescă măreața operă de construire a socialismului. Ei au dăruit conștințe, au sîdit în rîndul tinerei generații sentimentele înflăcărâte ale dragostei de această pămînturi străbune, de patrie, de partid.

A fost făcut ca Sărbătoarea Republicii să cadă la cumpăna dintre ani. Atunci cînd se fac bilanțurile, cînd răsună urările.

Am încheiat un an și, o dată cu el, două decenii de Țară Nouă. Conferința Națională a Partidului Comunist Român se-a arătat vîntului spre care pășim. Un vast și însușitor program de înflorire a României socialiste, de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale, a metodelor de organizare a vieții sociale corespunzător noii etape de dezvoltare a societății noastre, ne stă înainte.

În zilele acestui decembrie, pe fundalul istoricelor documente adoptate de Conferința Națională a Partidului, am urmărit cu toții dezbaterile din marea sală al țării, unde au fost adoptate legi de o mare însemnătate pentru ridicarea pe o treaptă superioară a întregii noastre activități economice, de stat, sociale și culturale.

Țara întreagă e un vast șantier, în care fiecare își are locul său bine determinat. Ne urăm reciproc spor la muncă într-o operă pe care ne-o dictează cugetul nostru, pe care o înălțăm în folosul nostru. La anul care vine și în mulți ani care vor urma...

Cheltuielile bugetului de stat pe anul 1968 pentru finanțarea acțiunilor social-culturale se stabilesc în sumă de 30 568,7 milioane lei din care :

- pentru învățămînt — 8030,2 milioane lei
- pentru cultură și artă — 865,3 milioane lei
- pentru știință — 2019,0 milioane lei

(Din Legea pentru adoptarea Bugetului de stat pe anul 1968, votată de Marea Adunare Națională).

La mulți ani!

La împlinirea a două decenii de adînci prefaceri și de continuu progres, Republica noastră dragă, România socialistă, se pregătește pentru noi și mari înălțări.

Anul 1968 este împlinit de întregul nostru popor cu mîndrie și satisfacție pentru măreațele realizări obținute în cele două decenii pe care le împlineste Republica. Sînt realizări la care, alături de toți oamenii muncii, au adus o contribuție de mare însemnătate și educatori tineri generații. Însușitei de dragoste de țară, de un înalt devotament pentru cauza partidului, pentru sarcina nobilă care le-a fost încredințată, învățătorii și profesorii cresc oameni priceuți și vrednici, chemați să continue vasta operă destinată prosperității și înfloririi patriei.

Înălțîndu-se anul cu dorința neștirmită de a transpune în viața hotărîrile adoptate de Conferința Națională a Partidului — hotărîri care deschid noi și largi perspective de progres rapid și multilateral în toate domeniile. O muncă entuziasată, frumoasă, ne așteaptă pe toți.

Vă urăm, dragi elevi, dragi educatori, învățători și profesori, succese mari în muncă, sănătate deplină, multe bucurii dumneavoastră și familiilor dumneavoastră. Noui an să aducă tuturor prosperitate și fericire.

La mulți ani!

Acad. ȘTEFAN BĂLAN
ministru învățămîntului

Cu prilejul împlinirii a două decenii de la proclamarea Republicii și a noului an, Biroul Executiv al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt, Știință și Cultură felicită călduros pe toți studenții școlii care, muncind cu pasiune și dăruire pentru instruirea și educarea tineretului școlar și pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, și-au adus contribuția la măreațele înălțări avîrșite sub conducerea partidului în patria noastră.

Sîntem conștinți că toți lucrătorii din școli vor munci și în viitor cu profund devotament, vor aduce o sporită contribuție la înflorirea patriei noastre socialiste, că sindicatul din învățămînt, însușitei de grandioase perspective pe care le deschid Hotărîrile Conferinței Naționale a Partidului, vor deslășura în noui an o activitate mai rodnică în rîndul salariaților din învățămînt, mobilîndu-l și sprîncinîndu-l în îndeplinirea îndatoririlor lor profesionale, asigurîndu-l condiții tot mai bune de muncă.

În prag de un nou, vă urăm, dragi tineri, să aveți bucuria unor noi și mari succese în muncă și în viața dumneavoastră personală, spor în tot ceea ce întreprindeți spre propășirea școlii, a învățămîntului spre împlinirea dorințelor și năzuințelor dumneavoastră. La mulți ani!

BIROUL EXECUTIV

al Comitetului Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt, știință și cultură

Pășim în anul 1968 în atmosfera de avînt creator cu care întregul nostru popor împlinște cea de-a XX-a aniversare a Republicii, strălucitoare în care ne prezentăm cu un bilanț plin de succese în edificarea pe noi trepte a României socialiste.

Înălțîndu-se programul de dezvoltare a construcției socialiste în care este angajat, cu toate forțele sale, poporul, solicită școlii, studenților ei, noi eforturi, muncă perseverentă, plină de dăruire pentru pregătirea multilaterală a tinerei generații.

În această misiune nobilă, deosebit de complexă, școala are în Uniunea Tineretului Comunist — organizația revoluționară a tineretului din patria noastră — un sprijin entuziasmat, permanent. Punînd în valoare inițiativa, întreaga întreprindere și inventivitate a tineretului, organizațiile U.T.C. se bucură în același timp de sprijinul competent, plin de sollicitudină, din partea conducerii școlilor, a tuturor cadrelor didactice, în activitatea comună închinată formării și dezvoltării personalității viitorilor constructori ai noii societăți.

Acum, în prag de An Nou, cu căldură și considerație pentru toți studenții școlii, adresăm cadrelor didactice, profesorilor și învățătorilor tradiționalului nostru „La mulți ani!”, sănătate și fericire, realizări tot mai mari în munca nobilă de creștere și pregătire a generațiilor care vor duce mai departe opera de edificare a socialismului în patria noastră.

ION ILIESCU

prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului

În aceste zile, cînd fiecare dintre noi se pregătește cu emoție să întîmpine noul an 1968, cînd vocile timpezi ale școliarilor noștri, în elinchetul plugușoarelor, dau glas de sărbătoare bucuriei și recunoștinței, îngăduiți-mi ca în numele Consiliului Național al Organizației Pionierilor să vă adresez dumneavoastră, dragi învățători și profesori, comandanți și comandante de pionieri, tradiționala urare de ani mulți, cu sănătate și fericire, presărați cu noi și rodnice izbînzii, în nobila operă ce o desfășurați pe ogorul școlii românești.

Îmi exprim convingerea că anul care începe va prilejui noi și însemnate înălțări în viața dețasamentelor, unităților și consiliilor noastre pionieresti, răspunzînd în acest fel înaltei misiuni ce ne-a fost încredințată de către conducerea partidului și statului nostru.

La mulți ani!

TRAIAN POP

președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor

Plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor

În ziua de 22 decembrie, a avut loc plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor, consacrată dezbaterii activității desfășurate în cercurile de pionieri și școlari.

La plenară au luat parte tovarășii Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și acad. Ștefan. Bălan, ministrul învățământului. De asemenea, au participat, ca invitați, profesori, conducători de cercuri, reprezentanți ai unor instituții și organizații centrale, ai presei centrale, pedagogice și pionierești.

În cadrul dezbaterilor au fost subliniate sarcinile care decurg, pentru activitatea pionierească, din Hotărârea recentei plenare a C.C. al P.C.R., cu privire la îmbunătățirea activității educative în rândurile tineretului. Evidențându-se experiența valoroasă acumulată în activitatea cercurilor de elevi, s-au făcut numeroase propuneri și recomandări în vederea sporirii eficienței educativ-instructive a acestor cercuri.

Plenara a adoptat recomandări cu privire la sărbătorirea Zilei pionierilor în anul 1968.

(Într-un număr viitor vom prezenta pe larg lucrările plenarel).

Sesiuni de comunicări

În ultimele săptămâni ale acestui an în viața științifică a cadrelor didactice s-a înregistrat o vie activitate, marcată de numeroase manifestări publice.

Cu prilejul împlinirii a 40 de ani de la moartea lui Valeriu Braniște, filiala din Brașov a Societății de științe istorice și filologice a organizat o sesiune științifică. Prof. univ. Miron Constantinescu și Al. Porțeanu, cercetător științific principal la Institutul de istorie „N. Iorga”, au prezentat comunicarea „V. Braniște, memorialist”; I. D. Suceiu, cercetător științific principal la același institut, a vorbit despre V. Braniște și Banatul — prof. I. Colan, directorul Muzeului din Scheii Brașovului, despre „V. Braniște și Brașovul”.

La Deva, secția regională de învățământ, împreună cu filiala din Deva și Orăștie a Societății de științe naturale și geografice, au organizat o sesiune de comunicări. Din numeroasele comunicări prezentate, menționăm câteva izvoare dintr-o bogată experiență la catedră a profesorilor — „Aparate utilizate în predarea geografiei fizice” (Iuliu Valer); „Folosirea mijloacelor audio-vizuale moderne în predarea geografiei” (Gheorghe Tașcov).

Dintre comunicările prezentate în cadrul sesiunii științifice prilejului de aniversare a 75 de ani de la înființarea Muzeului regional din Arad remarcăm comunicarea profesorului emerit Eduard Găvăneanu: „Anii de școală al lui Slavici la Arad”.

Cursuri

de fizică și chimie

Societatea de științe fizice și chimice a organizat, între 24 și 30 decembrie a.c., două cursuri pentru profesorii de fizică și chimie.

La București, în localul Liceului „Spiru Haret”, peste 50 de profesori din Capitală și din țară au auzit un ciclu de 8 prelegeri pe tema „Unele probleme ale electromagnetismului”, expuse de profesori universitari și cadre din conducerea societății. Programul cursului a cuprins de asemenea lucrări în laboratoarele Facultății de fizică și în laboratorul liceului gazdă, precum și vizite la Institutul de fizică atomică, la I.M.D. și în alte întreprinderi.

Un curs asemănător a fost organizat la Iași, pentru profesorii de chimie din întreaga țară. Prelegerile cu tema „Din problemele actuale ale industriei chimice” au fost însoțite de vizite la diferite obiective ale industriei chimice moldovene.

Vacanta

13.000. Atiți călători de vacanță scolară vor purta trenurile, în celele vacanței, spre cele mai frumoase stațiuni de munte ale patriei. Ați trecut zilele acestea prin vreo gară? Dacă nu, vă îndreptați să treceți și să poposiți câteva minute pe person. Meriți să vedeți furniculul de școlari — prichindei de-o zehioșă sau adolescenți zăbii și înalți — geologii și scribidorii, cu rucsacuri doborâți, laudă cu ocazie, tremurând. Nu-l veți apucă să scrie, și să răspundă în limba noastră, dar de fiecare dată este la fel de proaspăt, de nou, de tonic.

Am călătorit, în ultimele zile, câteva trenuri încărcate de școlari. Împreună cu profesorii — unii mai în vârstă, alții mai tineri — Toți au înțeles că aceasta este o tradiție de muncă și, mulțumii de veselia și entuziasmul copiilor, făcându cu ei planuri de vacanță.

Acum, aceste plăceri ce și încep să se termine, urză de câteva zile, năvălind din Capătul și-au instalat corturile în tabăra de la Sinaia, Busteni, Predeal, Brașov. Ce mai chibz și peselile străbat acum munții și văditul în Zăpada este din belșug, schiurile, zăpezile și toată recuzita de iarnă au fost pregătite.

Sus, pe pârta de la Clăbucet, câteva zeci de perechi de schiori s-au înfipt în zăpada pufoasă. O brajii sînt roși cu para focului ochi și privesc fîntă la fluierul profesorului, în inimă, ce să mai vorbim, să spargă pieptul, nu alta. Este primul concurs serios al vacanței de iarnă 1967 și concursul, chiar dacă n-or fi și schiori de-adevărat, vor să se prezinte toți onorabil Startul a fost dat: Pe locuri, fiți gata, porniți!

Pe potoacă ce tăie pădurea și apoi serpentează ca un bîru lucios pe coama muntelui urc un grup mare de fete și băieți. Au plecat de di-

minență „pe scurături” din tabăra de la Busteni, spre cabana Dăbâc. De acolo, după un popas, vor porni mai departe spre Măldărești. Este unul dintre traseele pe care, împreună cu profesorii de educație fizică, și-au propus să-l facă în zilele de toamnă. Colona e lungă, parazi domol. Nu se vorbește, pentru că la arcaș astoi condiții, și aici totul se desfășoară după regulile alpinismului. Scara se ține în picioare în sălbăție. Vă fi o zi încredințată de lucrări, de frumusețe, așa cum sînt toate zilele, o zi după care fiecare se simte reconfortat, plin de energie, bine dispus.

— Am intrat cu plăcere pe eleu din tabăra în toate stăruirile și coborârile lor pe munte, am lăsat pe traseu la traseu prin zăpezile, le-am urmărit viziunile curse de simțite sau spectaculoase concursuri de schi, am lăsat, seara în jurul lor, dintr-o dată și ne-am așezat în fața izvoarelor lor fierbinți, dar nu în vîntul și-nădărușii pe celălalt, care-și petrec, noaptea în orase și sate. Au și ei să se arate o multime de lucruri pe care le-au profitat cu profesorii lor, de-atita vreme. Cei din nordul țării, de la Sighetul Marmației, sînt zilele acestea într-un zăpăc.

Ce treti, nu-l apar să-l prezintă un carnetel în care să se înregistreze eroii cărților îndrăgite cu comunistii, cu lăzile Coșbucului sau zăpezii zăpezii, să-și dăm mină florile strălucitoare sau să deșineze, cu într-o strălucitoare paradă hogașele costume naționale maramureșene. Zeci de mîini bariene deșezate țipare, eroice, și peisaj; acul așteaptă. Fiecare vrea să poarte conturul cel mai frumos, pentru că la concursul competițional, care se va organiza în ziua următoare, să fie în frunte. Nu știm de ceba nici cartiții. Le corectăm, tu și și un concurs pentru cele

mai frumoase plămădoare, colinde și cântecuri noi. Școlarii le-au înțeles demult pe deplin, de pe la pînă, de la începutul anului școlar și acum le rapoă în rețenții buhaului și al caprei, în pocnetul biciclor și zornăitii zurgăliilor.

— Am rămas în așteptarea carnareților în tabăra din zilele următoare.

La Busteni, noaptea a pos stăpînirea pe locurile pălărie și stăpînirea pe parcuri și alei, s-a înălțat cu toate dispozitivele în gol și în casele de cultură, la casele pionierilor, peste tot unde a găsit ocazia să-și desfășoare, nestăruindu-se în așteptarea, de la busteni, de la stăpînirea s-a scrisă într-un loc în vîntul și în aerul de „Căsa Școlii” și și-a început un adevărat carter general, înaintea stăpînirii Funcției Expoziției Naționale și tot spațiul din jurul său. Aici a lăsat fîntă cu din pînă, o așteptare înțepentă, care a și intrat în stăpînirea copiilor. O lume mirată de huză răpunde dorinței, înaintea fierbînții. Palatul de cîmp, cosmopolitul, pînă de dărușul, înaintea marelui, unde se ține de cot, teatrul de plămă, înaintea cu, Mos Gerli, amuzamentelor electrice și multe, multe astfel de „minuni” oferite cu generozitate, prilejului fierbînții copil clipe de seninătate. După ce tot conștient se și străduie în lung și în lat, din tot și gustul din viziunile și pînălele pînălele de zăbă, vor și înaintea la marelui competiției care se va organiza sub cuprinderea din dărușul de metal și stăruie a Funcției Expoziției Naționale.

— Dar, așa ca și fiecare săptămîni de iarnă, este la aceste zile și pînălele pionierilor. Programul său de vacanță care pe el de bogat pe acele zile de iarnă și sărbătorii. Cu toate căce de pionieri în Capitală

și-au dat înfîntre în sala de spectacole pentru a sărbători cei 20 de ani ai Republicii. Programul spectacolului a cuprins cele mai frumoase cîntece și versuri închinare patriei și partidului, dansuri populare din diferite regiuni ale țării, montaje muzical-folclorice, program de gimnastică artistică etc. În următoarele zile, pionierii sînt invitați să participe la spectacole de teatru și balet, la dimineața de basm, la jocuri distractive care se vor organiza în parcul mare.

Fără să zăbovescă trîntă pe zăpada, dărușul, pînălele, și aici călărele călărele, școlarii cei mai mari, adolescenții, și-au rezervat vacanța și pentru alte preocupări pe măsura vârstei lor, pentru activități care să le satisfacă nevoia de cunoaștere, dorința de investigație, să răspundă necesităților lor spirituale, pentru clipe mai îndelungi de meditație, de lectură, înăz cîteva din acțiunile pe care vacanța le oferă elevilor din școlile bucureștene în zilele acestor simpozioane „Portretul unei generații”, în care cîteva sute de elevi se vor întrîni cu scriitorii, cu muzicarii și inginerii, cu studenții și vor discuta despre viața și preocupările lor, despre gânduri și idealuri; vizionarea spectacolului „Petru Rareș”, „Toate pinzele sus” și înălțarea cu realizatorii și interpretorii lor; simpozioane cu tema „Sărbătorile de iarnă și obiceiurile românilor”, la care vor fi prezentate proiecte și audii cu cele mai vechi și mai frumoase obiceiuri de iarnă.

A trecut abia o săptămîni de vacanță. Pe elevii îi mai așteaptă încă multe zile încărcate de bucurii, la fel de luminoase ca și anul care vine.

MONICA VERDEȘ

Concurs de creații închinat Republicii

În cinstea celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii, Consiliul Organizației Pionierilor din regiunea București a organizat, pentru pionierii și școlarii claselor III—VIII din școlile regiunii un concurs de creație cu premii, intitulat: „În vers te cînt, Republică”.

În creațiile prezentate, pionierii și școlarii și-au exprimat sentimentul puternic de dragoste față de patrie, față de popor, au înfățișat în imagini artistice, realizările anilor noștri, frumusețea meleagurilor țării.

Cele mai reușite creații au fost selectate și publicate într-o culegere de poezii tipărită recent, intitulată „Țării mele”.

Au fost acordate un premiu I, două premii II, trei premii III și cinci mențiuni. Cîștigătorii concursului au primit, într-un cadru festiv, premii în obiecte și cite un exemplar din culegerea de poezii „Țării mele”.

O valoroasă realizare editorială

Almanahul Știința 1968 se afirmă în sfera aparițiilor de gen drept un veritabil eveniment editorial.

Îmbinînd la un nivel publicistic ridicat instructivul cu informativul, almanahul cuprinde un număr impresionant de semnatări ale unor personalități de prestigiu internațional care își spun punctul de vedere într-o serie de probleme aflate în centrul preocupărilor contemporane. Sub titlul „România în concertul civilizației” sînt publicate, de pildă, opiniile exprimate de prof. univ. Constantin C. Giurescu, prof. dr. Dimitrie Kosev, rectorul Universității din Sofia, dr. Vladimir Vinogradov — Uniunea Sovietică, general Gabriel Cochet — Franța, poetul guatemalez Miguel Angel Asturias, laureat al premiului Nobel, prof. Mario Ruffini — Italia, Pierre de Boisdefre, directorul radioteleviziunii franceze, Henri Gagnebin, director al Conservatorului din Geneva etc. „Codul existenței omului contemporan” este tîlmăcit de Pierre Paraf, prof. dr. Pierre Bugard, Karl-Georg von Stackelberg, prof. dr. Eduard Pamfil, prof. dr. Paul Georg Lincke, Blasius Guban, Georges Conchon, Jorgen Schmitt-Jensen, prof. Thomas Sebeok, Mihail Mansurov, Semnături de mare prestigiu în tîlmăcirea și articolele grupurilor intitulate „Arta de a reuși în viață”, „Omul, ființă necunoscută”, „Prăpastia economică ce divizează lumea modernă” etc.

Almanahul conține de asemenea profiri ale celebrităților din lumea științifică și cultural-artistică, un prețios ghid al artiștilor, un ghid al muzeelor de prestigiu mondial, micul dicționar al termenilor economico-politici, actualități și varietăți din întreaga lume, sport, umor etc.

Calendar sportiv-1968

Calendarul competițiilor sportive școlare pentru anul 1968 este bogat și variat, asigurînd profesorilor de specialitate largi posibilități de promovare a talentelor în numeroase ramuri sportive. Se includ astfel, pentru copii și juniori, la atletism sau baschet, la gimnastică sau canotaj.

Mult interes vor stîrni desigur, în rîndurile elevilor, competițiile din cadrul campionatului republican de fotbal, ale căruia etape pe zonă se vor desfășura între 16-18 iunie, etapa finală urmînd să aibă loc între 28 iunie — 2 iulie la București. Îndrăgit de elevi, campionatul republican de natație va atrage și el un mare număr de concurenți. Grupate pe vîrste (copii și juniori), competițiile din cadrul lui se vor desfășura la sfîrșitul lunii iunie și începutul lunii iulie, etapele finale avînd loc în Capitală (pentru copii) și la Ploiești (pentru juniori).

DOUĂ DECENII DE PROGRES ȘI PROSPERITATE A ROMÂNIEI SOCIALISTE

Cronica celor două decenii de existență a Republicii consemnează remarcabile succese, transformări înnoitoare, cu adînci semnificații, pentru poporul și națiunea română, pentru întreaga țară.

Marcînd un moment calitativ nou în cadrul procesului unitar al revoluției populare începută prin înșurcărea armată victorioasă de la 23 August 1944, instaurarea Republicii a asigurat un cadru favorabil traducerii în fapte a politicii Partidului Comunist Român de construire a socialismului, înfăptuirii unor transformări profunde în structura social-economică, în nivelul de dezvoltare a forțelor de producție și în condițiile de viață ale poporului. „Poporul nostru — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în Raportul prezentat la Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1967 — a reușit, printr-o muncă încordată, plină de eroism, cu numeroase eforturi și sacrificii, să înfăptuiască, încă în primii ani ai regimului popular refacerea economiei naționale. Pe această bază, după cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, după înlăturarea monarhiei, instaurarea Republicii și înfăptuirea actului revoluționar al naționalizării principalelor mijloace de producție, poporul român a trecut la înfăptuirea vastei opere de construire a socialismului”.

Poporul român în cele două decenii avem imaginea mărețelor realizări care au schimbat din temelii înfăptuirea dezvoltării economiei naționale este o îndată de modificările substanțiale în profilul industriei noastre, locul central ocupîndu-l ramurile de bază ale industriei grele, de care depinde în ultimă instanță asigurarea neînteruptă a progresului tehnic. În prezent, în fiecare zi, fabricile și uzinele noastre pun la dispoziția economiei peste 6.600 tone de fontă față de 510 în 1948, peste 11.000 tone de oțel față de 970, peste 47.000 tone de cărbuni față de 9.600.

Profunde transformări economice, tehnice și sociale s-au produs, în cei douăzeci de ani de la proclamarea Republicii, în domeniul învățămîntului. Sub conducerea Partidului Comunist Român, școala noastră a cunoscut o continuă dezvoltare și perfecționare. Generalizarea învățămîntului cu durata de 4 ani a devenit o realitate chiar din primii ani după eliberare, lichidîndu-se astfel pentru todeauna izvoarele analfabetismului. Procesul de generalizare a învățămîntului de 7 ani s-a încheiat în anul școlar 1961/1962, trecîndu-se concomitent cu aceasta la înfăptuirea treptată a școlarității obligatorii de 8 ani, astăzi efectiv realizată.

Elovent pentru nivelul de dezvoltare atins de învățămîntul nostru este și faptul că în actualul an școlar, circa 62 la sută dintre absolvenții din anul trecut ai școlii generale, au intrat în școlii postsecundare (lice de cultură generală și de specialitate, școli profesionale și tehnice). Partea și în corolație cu dezvoltarea învățămîntului de cultură generală s-au dezvoltat și învățămîntul profesional și tehnic. În prezent funcționează în total 768 de școli profesionale și tehnice, care cuprind numai în anul I la cursuri de zi, serale și fără frecvență circa 123.000 de elevi. O continuă dezvoltare a cunoscut și învățămîntul superior, care numără în prezent 47 de instituții cu 185 de facultăți și 198 de specialități, cuprînzînd aproape 147.000 de studenți la cursurile de zi, serale și fără frecvență.

Corespunzător cerințelor dezvoltării societății noastre și aspirațiilor mereu crescînde ale poporului spre cultură, s-a îmbunătățit permanent conținutul învățămîntului în școli și facultăți. Ansamblul măsurilor luate în această privință a avut ca obiectiv principal continuu modernizarea a planșurilor de învățămînt și a programelor școlare, în pas cu dezvoltarea științei, tehnicii și culturii contemporane.

Înălțarea claselor exploatare, a exploatarei omului de către om au dat societății noastre un caracter unitar, bazat pe comunitatea de interese și aspirații a tuturor celor ce muncesc, au creat condiții optime pentru cimentarea și înflorirea națiunii socialiste. Pe baza politicii naționale marxist-leniniste a Partidului Comunist Român prietenia frățească dintre oamenii muncii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare s-a întărit necontenit.

O trăsătură caracteristică a societății noastre este străbundera tot mai largă în mase a ideilor înalte ale partidului nostru, a conștientizării științifice despre lume și viață, a patriotismului și internaționalismului socialist, a umanismului și eticii socialiste. Se dezvoltă continuu democrația socialistă se asigură participarea tot mai activă a maselor largi la conducerea statului, la rezolvarea treburilor obștine.

Realizările istorice dobîndite de poporul nostru în cele două decenii de la proclamarea Republicii sînt rodul creației conștente a întregului popor care a urmat neabătut politica justă, marxist-leninistă a Partidului Comunist Român. Ele sînt indiscutabil legate de rolul conducător al Partidului Comunist Român. Ca detasament de avangardă al societății, partidul este exponentul intereselor întregii națiuni socialiste, al întregului popor, forța conducătoare. Acumulînd o bogată experiență în cursul luptelor revoluționare, al activității desfășurate în fruntea maselor populare pentru făurirea noului orînduirii, aplicînd creator adevărurile generale ale marxism-leninismului la condițiile concrete ale țării noastre, partidul a devenit organizatorul și conducătorul tuturor eforturilor și capacităților creatoare ale națiunii în slujba înfloririi României socialiste. Măsurile luate de partid găsesc un profund ecou în masele poporului. Le însușesc în lupta pentru promovarea progresului în toate sectoarele de activitate.

Conferința Națională a Partidului Comunist Român, ale cărei lucrări s-au desfășurat în preama aniversării glorioase a două decenii de existență a Republicii, a adoptat documente de însemnătate pentru progresul nostru și prosperitatea României socialiste. În actuala sa sesiune, Marele Adunare Națională a adoptat în unanimitate, Legea privind unele măsuri de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale, care creează cadrul de aplicare a măsurilor preconizate de Conferința Națională a partidului.

GHEORGHE DRĂGAN
doctor în istorie

INVATAMINT 1967-1968

Orînduirea noastră a creat tineretul, prin eforturile întregului popor, condiții corespunzătoare afirmării capacităților sale creatoare, împlinirii aspirațiilor nobile care-l animă. În România socialistă, tineretul se bucură de largi drepturi politice și sociale, consfințite în Constituție, are posibilități nelimitate de valorificare a energiei și priceperii, se bucură din plin de roadele muncii sale. Asigurarea dreptului la învățatură pentru toți tinerii permite acestora să dobândească temeinice cunoștințe profesionale și teoretice, să-și formeze un larg orizont cultural.

(Din Hotărîrea „Cu privire la sarcinile organizațiilor de partid, de stat și obștești, ale U.T.C., pentru îmbunătățirea muncii educative în rândul tineretului”, adoptată de C.C. al P.C.R. în Plenara din 29 noiembrie — 1 decembrie a.c.).

PE BĂNCILE ȘCOLILOR, VIITORUL ȚĂRII

La a 20-a aniversare a proclamării Republicii, învățămîntul se poate mîndri cu un bogat bilanț de împliniri. Se cuvine să subliniem astfel faptul că în ultimele două decenii, la o creștere cu 25 la sută a populației țării, efectivele școlare au crescut cu 95 la sută și cele ale studenților cu 190 la sută.

În învățămîntul de cultură generală funcționează 15 731 școli generale și licee, în care sînt cuprinși aproape 3 400 000 elevi, cu circa 40 000 mai mult decît în anul școlar trecut. Generalizarea învățămîntului de 8 ani este astăzi efectiv realizată. În prezent, fiecare generație de elevi parcurge integral cursurile acestei trepte de învățămînt.

Semnificativ pentru nivelul de dezvoltare atins de învățămîntul nostru este și faptul că în actualul an școlar circa 62 la sută dintre absolvenții de anul trecut ai școlii generale au fost cuprinși în școli postgenerale — licee, școli profesionale și tehnice — ceea ce situează învățămîntul nostru, în domeniul cuprinderii în școli postgenerale a absolvenților școlii obligatorii, la un nivel comparabil cu cel din țări cu tradiție și rezultate remarcabile în învățămînt.

De menționat, în legătură cu dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, că în acest an s-a înregistrat cel mai mare număr de bacalaureați din istoria învățămîntului românesc: 85 000 față de circa 4 300 în 1937.

Pentru elevii cu aptitudini deosebite s-a mărit numărul de clase speciale de matematică și fizică, acestea ajungînd de la 9, cite erau în anul școlar 1966—1967, la 26. De asemenea, s-a extins numărul claselor în care elevii învață, începînd cu clasa a III-a, limbii moderne de circulație internațională și s-au înființat secții clasice la unele licee din București, Cluj, Alba Iulia.

O mare dezvoltare a cunoscut și învățămîntul profesional și tehnic. În anul școlar 1967—1968 funcționează în acest învățămînt 768 de unități școlare, cu circa 123 000 de elevi în anul I, la cursuri de zi, serale și fără frecvență. Față de anul școlar trecut, rețeaua învățămîntului profesional și tehnic a crescut cu 48 de unități noi, iar numărul de elevi cu peste 18 000.

S-a asigurat completa gratuitate a învățămîntului de toate gradele. Elevii din școala generală, din învățămîntul profesional și din licee primesc gratuit manuale.

În învățămîntul superior, în anul universitar 1967—1968 funcționează 47 de instituții, cu 185 facultăți și 198 specialități, cuprinzînd 146 901 studenți, cu aproape 5 000 mai mult decît în anul universitar precedent. Datorită înlăturării totale a oricăror discriminări, datorită gratuității învățămîntului de toate gradele, sistemului de acordare a bursei și amplasării judicioase a rețelei învățămîntului, numărul studenților fii de muncitori este aproape în aceeași proporție cu numărul muncitorilor în ansamblul populației active a țării, iar numărul studenților proveniți din mediul rural a crescut cu peste 60 la sută.

Aceste împliniri sînt o consecință firească a democratizării întregii vieți sociale din România, o urmare directă a politicii de învățămînt a Partidului Comunist Român, care a deschis întregului tineret porțile școlilor de toate gradele.

O PERMANENTĂ A ASPIRAȚIEI SPRE PERFECTIUNE

Corpul profesoral reprezintă unul din cele mai numeroase detașamente ale intelectualității noastre. Numărul cadrelor didactice din învățămîntul de toate gradele a ajuns în acest an la impresionanta cifră de aproape 200 000. Ducînd cu cîntece de ani departe tradițiile înaintate ale marilor figuri ce au ilustrat în trecut învățămîntul românesc, pătrunși de dragoste de țară și de popor, adînc devotați misiunii nobile pe care le-a încredințat-o partidul, învățătorii și profesorii școlilor noastre desfășoară o muncă de înaltă valoare socială, instruînd și educînd cadrele necesare economiei și culturii patriei.

Ceea ce caracterizează deosebi, în prezent, pe oamenii școlii este tendința lor spre continua perfecționare a muncii proprii. În ultimii 10 ani, peste 80 000 de educatori, învățători și profesori au participat la cursuri centrale și interregionale, în care au putut cunoaște cele mai noi cuceriri științifice din domeniul lor de specialitate. Numai în vara anului 1967 au fost cuprinși la diferite cursuri de perfecționare circa 4 000 de profesori care predau matematica, fizica, chimia, biologia, latina, limbile moderne, muzica, desenul etc. Astfel de cursuri, menite să contribuie la perfecționarea personalului didactic, s-au organizat și pentru profesorii de limba română care lucrează în școlile cu predare în limbile naționalităților conlocuitoare, precum și pentru circa 8 000 de cadre didactice care și-au susținut în această vară examenul de definitivare. De la instituirea gradelor didactice și pînă în prezent au obținut gradul definitiv peste 46 500 de cadre didactice, iar gradul I și gradul II peste 6 300. În anul 1967, 1 135 cadre didactice din învățămîntul de toate gradele au promovat examenul de admitere la doctorat.

Munca celor aproape 200 000 de cadre didactice este orientată spre permanenta ridicare a nivelului învățămîntului. Alături de activitatea desfășurată la catedră, corpul profesoral aduce o largă contribuție prin dezbateri, prin articole publicate în presă, ca și prin colaborarea directă la modernizarea planurilor și programelor de învățămînt, a manualelor școlare, astfel încît acestea să fie în pas cu dezvoltarea științei, tehnicii și culturii.

Paralel cu activitatea la clasă mulți profesori desfășoară o rodnică muncă de cercetare științifică, aducînd valoroase contribuții la dezvoltarea și afirmarea științei românești. Un mare număr de profesori de istorie, de limbă și literatură română, de matematică, fizică, chimie, biologie au prezentat în ultimul an valoroase comunicări științifice la sesiunile Institutului de științe pedagogice și ale societăților științifice.

Pentru răspîndirea culturii în masele largi de oameni ai muncii, zeci de mii de învățători și profesori participă la organizarea și susținerea diferitelor activități în cadrul cîmînilor culturale, al bibliotecilor sătești, al caselor de cultură. Bucurîndu-se de o înaltă prețuire din partea partidului, corpul didactic din țara noastră se află angajat într-o muncă plină de abnegație și devotament pentru instruirea și educarea tineretului patriei la nivelul cerut de vastă operă de înflorire a României socialiste.

VALORI MATERIALE ÎN SLUJBA VALORILOR CULTURALE

O deosebită grijă au manifestat partidul și statul nostru asigurării condițiilor didactico-materiale necesare pentru desfășurarea cu succes a muncii de instruire și educare a întregului tineret al patriei noastre.

An de an a crescut spațiul de școlarizare și s-a îmbunătățit dotarea unităților de învățămînt. Din 1938 și pînă în 1965 s-au construit peste 36 000 săli de clasă; în anii 1966 și 1967 fondul de clădiri școlare a mai crescut cu alte cîteva mii. În perioada șesenalului s-au construit internate cu peste 31 000 locuri, cîmine și cantine cu peste 25 000 de locuri. În anul școlar trecut au beneficiat de locuri în internate 227.321 elevi, iar de masă la cantine peste un sfert de milion elevi.

Laboratoarele și atelierele din școli și facultăți au fost înzestrate continuu cu material didactic din ce în ce mai modern. O atenție deosebită s-a acordat producției și dotării școlilor cu mijloace audio-vizuale. În ultimul an școlar au funcționat 4035 de laboratoare de fizică, chimie etc. și 2323 săli de lucru. În 1967 pentru învățămîntul profesional, tehnic și mediu de specialitate a fost alocat un volum de investiții în valoare de 255.907.000 lei. S-a îmbunătățit de asemenea dotarea unităților de învățămînt cu mobilier. Dacă la toate acestea adăugăm completa gratuitate a învățămîntului de toate gradele, precum și gratuitatea tuturor cărților școlare pentru învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, avem o imagine clară a preocupărilor permanente și stăruitoare pe care regimul nostru le manifestă pentru ca învățămîntul să dispună de condiții din ce în ce mai bune pentru activitatea sa.

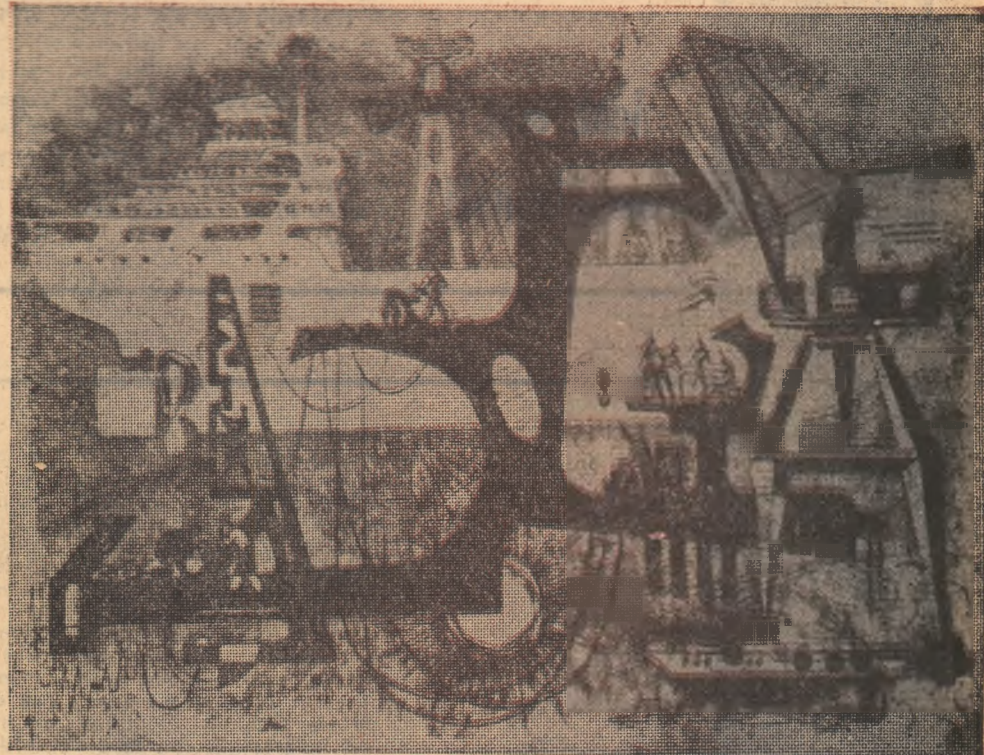
În anul școlar 1967—1968 instituțiile de învățămînt superior au primit importante spații noi. La începutul acestui an universitar au intrat în funcțiune 8.175 m.p. spații noi de învățămînt pentru Institutul agronomic din Iași și pentru Institutul de medicină și farmacie din București, iar în cursul anului universitar 1967—1968 vor mai intra în funcțiune circa 53.000 m.p. la Institutul politehnic din București și Galați, la Institutul de medicină din Timișoara și la Academia de studii economice din București.

Dezvoltarea învățămîntului din patria noastră la actualul său nivel a fost posibilă datorită fondurilor mari care i s-au alocat an de an. Numai în perioada șesenalului au fost alocate pentru învățămînt 34 miliarde lei. În anul 1967 învățămîntul a primit 7,5 miliarde lei, iar pentru anul acesta i s-au alocat, așa cum prevede Legea pentru adoptarea bugetului de stat pe anul 1968, votată de Marea Adunare Națională, 8030,2 milioane lei.

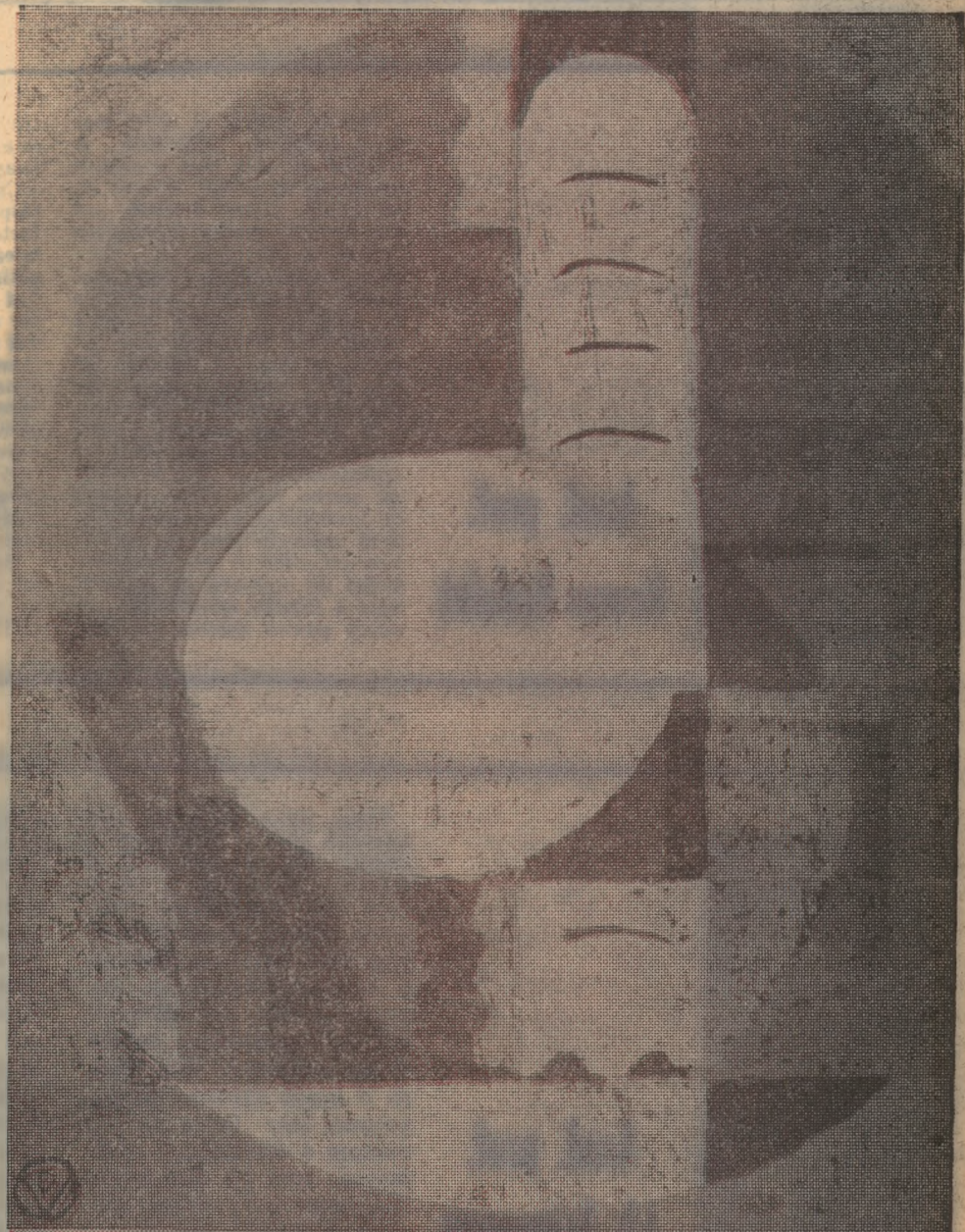
IULIA HALĂUGEANU

Întorcere de la școală — Bistrița

IMRE DROCSAY

Șantier naval — Galați

VASILE DOBRIAN

Complex industrial

RĂSPUNS IMPERATIVULUI „MODERNIZARE”

Unul din imperativele care mobilizează amplitudinea învățămîntului și cadrele lui în constituirea continuă modernizării a procesului instructiv-educativ.

Preocupările pe această linie s-au oglindit, în primul rînd, în măsurile luate pentru modernizarea planurilor de învățămînt și a programelor școlare, în pas cu dezvoltarea științei, tehnicii și culturii contemporane. În anul școlar 1967—1968 s-au elaborat 50 de programe noi pentru învățămîntul de cultură generală, iar pentru învățămîntul profesional și tehnic au fost îmbunătățite planurile de învățămînt la 14 specialități și au fost elaborate circa 86 de programe. Noile programe și manualele școlare alcătuite pe baza lor, cu sprijinul unor oameni de știință, academicieni, pro-

fesori universitari, profesori din învățămîntul de cultură generală, ilustrează cuceririle fundamentale în specialitățile respective. Elevii liceelor studiază astfel, în prezent, teme din domeniul analizei matematice și al geometriei analitice, primesc cunoștințe despre electronica modernă, aprofundază studiul chimiei organice etc. Pentru prima dată s-a introdus în acest an studiul istoriei literaturii universale ca obiect de sine stătător.

Se vădește, totodată, o pronunțată pătrundere și afirmare în procesul de învățămînt a unor mijloace moderne de mare tehnicitate. La aparatele de proiectie cinematografică, — epidiascop, magnetofon, televizor, picupuri, devenite acum piese curente ale utilajului didactic — într-o serie de licee din București, Baia

Mare, Oradea, Turda, Cluj, Brașov, Tg. Mureș etc. vin să se adauge laboratoare fonetice cu dotare complexă, adevărate combinate de material didactic modern, sau mașini de învățat.

Nu de mult, la Liceul nr. 1 din Baia Mare s-a construit un laborator „universal”. Utilizat cu tot ce e necesar utilizării mijloacelor audio-vizuale și efectuării experiențelor la fizică, chimie etc., laboratorul are o construcție funcțională pe deplin adecvată procesului instructiv-educativ. Pe ecranul instalat în laborator se pot proiecta filme de dimensiuni diferite, iar sub ecran se află un televizor cu circuit închis. Funcționarea aparatelor de care dispune laboratorul — diascop, epidiascop, magnetofon, radio, picup etc. — este în întregime automatizată putînd fi dirijată prin

telecomandă de la catedră sau din orice punct al laboratorului.

A stîrnit mult interes în lumea școlară mașina de învățat „Verifix”, cu comenzi prin releu, proiectată și realizată în atelierul de electronică al Grupului școlar UCECOM. Eperimentată, mașina a dovedit că poate depăși, prin performanțe, obiectivul strict pentru care a fost construită. Ea dă profesorilor posibilitatea să cunoască în mod precis măsura în care întreaga clasă și fiecare elev în parte și-au însușit cunoștințele transmise, permițîndu-le să organizeze în mod științific activitatea cu fiecare categorie de elevi ai clasei — foarte buni, buni, mediocri sau rămași în urmă — și reduce simțitor durata verificării cunoștințelor, fă-

cînd să crească timpul acordat transmiterii noilor cunoștințe.

Mijloace dintre cele mai moderne de studiu se folosesc și la Liceul „Gh. Sincai” din București, unde s-au proiectat și au fost instalate un cabinet și două mașini de învățat după principiile instruirii programate, la Liceul „Unirea” din Brașov, unde se află în funcție o mașină electronică de concepție originală, auxiliar în procesul de adîncire și consolidare a cunoștințelor, la Liceul agricol din Fălticeni, unde se utilizează fișe cu texte programate etc.

Cele cîteva exemple prezentate aici sînt doar o mică parte din numeroasele aparate și inovatii care, în școlile de pe cuprinsul țării, contribuie larg la modernizarea învățămîntului nostru.

XX XX

CE AȘTEPTĂM DE LA ȘCOALĂ

Acad. prof.
Iorgu Iordan

Anul 1968 va aduce împlinirea multora dintre năzuințele noastre în toate domeniile de dezvoltare a construcției socialiste. Evident că școala are un rol foarte important, pentru că ea formează pe viitorii lucrători în toate ramurile de muncă economică și culturală. Ea are un rol decisiv în formarea omului nou, pentru că în anii de școală se pun bazele întregii dezvoltări a personalității. De modul cum sînt pregătii elevii în școala generală și în cursul liceal depinde dezvoltarea lor mai departe, la universitate. Nu strică poate să insistăm asupra legăturii care există între aceste grade de învățămînt, pentru că ele se influențează reciproc. Dacă în liceu intră elemente slabe, înseamnă că aceste elemente, frecventînd cursurile universitare, vor avea până la urmă o pregătire slabă și, predînd ca profesori în șco-

lile de cultură generală, vor da la rîndul lor elevi slab pregătii. Pentru mine problema cea mai importantă — și nu numai în materie de școală — este omul, adică valoarea personală a celui pus în situația de a lucra într-o instituție, într-o întreprindere, în școală ș.a.m.d. Organizarea propriu-zisă (programe, bifurcarea etc.) joacă, cred, un rol oarecum secundar. Firește că, atunci cînd e vorba de disciplinele care aparțin științelor naturii, programele trebuie să se conformeze, în măsura posibilului, progreselor mari și rapide care se săvîrșesc sub ochii noștri. Dar oricîd de bine ar fi întocmite programele, fără profesori bine pregătii și fără elevi cu dragoste de muncă rezultatele nu pot fi multumitoare. În domeniul disciplinelor umanistice ar fi de dorit ca

metoda de predare și metoda de învățare să sufere anumite îmbunătățiri. Mă refer în primul rînd la faptul constatat de mine ca profesor universitar, iar mai de mult în învățămîntul mediu unde am funcționat vreme îndelungată, că elevii și studenții, în majoritatea cazurilor, depun eforturi maxime pentru memorizarea lucrurilor pe care le învață, nu pentru asimilarea lor, pentru transformarea lor într-o creație în bună măsură spirituală, adică personală. Un om care asimilează cunoștințele ajunge cu vremea să simtă că esențialul acestor cunoștințe este oarecum creația lui proprie. Nu-și mai aduce aminte cînd, unde și de la cine și le-a învățat, fiindcă ele s-au asimilat, adică s-au transformat în mintea lui în așa fel, încît el le folosește ca și cum le-ar fi avut de la început. Sîră spirituală simțim.

Pentru a înlătura procedeul memorării se cer eforturi mari atât din partea profesorului, cît și din partea elevului. Prin metodele folosite, profesorul trebuie să-i deprîndă pe elevi să învețe în sensul arătat mai sus, să priceapă lucrurile prezentate la lecție, nu să le memorizeze. Recomandarea aceasta este valabilă, într-o măsură însemnată, și pentru disciplinele din domeniul științelor naturii, chiar dacă acolo experiențele de laborator și alte mijloace concrete de comunicare a cunoștințelor ajută oarecum la înțelegerea mai lesnăsimă a chestiunilor studiate.

Iorgu Iordan

Acad. prof.
Eugen Macovski

În pragul fiecărui an nou ne manifestăm dorințe, năzuințe, a căror realizare cade în sarcina anului viitor. De la un an la altul îmi raportez desiderate pe care le îndeplinesc cîndru de totii cei cu care conlucrez și de zi la calitate de om de știință și de profesor. Trăim o epocă în care știința mondială face noi și valoroase achiziții. Își îmbogățește patrimoniul cu noi izmări, cu preocupări și redescoperiri din ce în ce mai aluztoare. Ca profesor, îmi doresc ca printre savanții biochimiei de mine să se numere și elevii mei.

Viata, cu procesele ei chimice intime, este cîntec un domeniu pasionant în care pot pătrunde încă de pe băncile școlii, înscăldîndu-mă temeinic cunoștințe de chimie, fizică, matematică, biologie, cunoștințe care într-o măsură la petrișorul școlii de cultură generală.

Metoda de predare și metoda de învățare trebuie să se îmbunătățească, să se perfecționeze din ce în ce mai mult cînd vine vorba de omul, de omul și de omul care realizează rezultate științifice.

Și, fiindcă chimia proceselor vitale ocupă primul loc în existența noastră, doresc ca în anul viitor să-și găsească ea loc și în programele școlii medii — în școlii cu o anumită cuprindere de chimie experimentală, și pe care chiar cu un obiect de studiu suplimentar, o dată cu introducerea celui de al II-lea an de studiu. Așadar, desigur, se va putea să se

E. Macovski

Acad. prof.
Gh. Oprescu

Aștept ca în anul ce vine, școala să cultive în cunoștințele tinere un plus de sensibilitate față de frumusețe, știință și artă. Școala să se preocupe și de natura înconjurătoare, în capodoperile de artă în propria lor compoziție și în propria lor compoziție și în propria lor compoziție.

Am grijă de educatori, pentru a se păstra înțelegerea, înțelegerea. Am observat adeseori cum în comportarea unor elevi, în atitudinile lor, în unele specificități sufletești tinere apare estomparea. Nu-și vrea să fie rău înțeles. Departamentul de mine gândit de a pregătii că înșirăm noi noi-este înțeles să înșirăm.

Cred că educația trebuie să aibă o anumită grijă și pentru simțirea limbajului. Am văzut că școala să-și învețe mai mult pe tineri să-și aleasă cu grijă cuvintele și expresiile, să exprime ideile inteligent și frumos, folosind vorbe alene, să des aștepte transfer în care își înșirăm studiul în fel cum dau anumite reprezentări cu care se înșirăm în școlile de știință. Ba chiar mai mult, cînd bazele se pot păstra doar pentru anumite ocazii, în vreme ce limbajul frumos nu-l poți avea în împrejurări deosebite decât dacă ai făcut un exercițiu nelămurit și în cele obișnuite.

Și, fiindcă chimia proceselor vitale ocupă primul loc în existența noastră, doresc ca în anul viitor să-și găsească ea loc și în programele școlii medii — în școlii cu o anumită cuprindere de chimie experimentală, și pe care chiar cu un obiect de studiu suplimentar, o dată cu introducerea celui de al II-lea an de studiu. Așadar, desigur, se va putea să se

G. Oprescu

Acad. prof.
Remus Răduleț

Secolul nostru, al celor mari realizări științifice și tehnice pe care le-a cunoscut omenirea în cursul istoriei ei, ne aduce mereu succese noi ale minii noastre îndrăznețe pentru a pătrunde în Univers și în microfizică. Toate progresele cunoașterii științifice au căpătît în aceste domenii dimensiuni uimitoare care, însoțite de invenția tehnică, fac din omul zilelor noastre gigantul ce stăpînește natura fizică. De aceea, paralel cu diversificarea învățămîntului pe specialități noi care se adaugă mereu celor vechi, trebuie ca învățămîntul de toate gradele să toarne în tipare de asemenea noi ceea ce este desemnat astăzi de noțiunea de cultură, spre a pregăti generațiile de mine pentru asaltul lor con-

tra necunoscutului din sectoarele rămase încă în afara cunoașterii umane. Ca profesor mă simt solidar răspunzător, alături de toți factorii de educație din societatea noastră, de nivelul pregătirii generației care va constitui schimbul nostru de mîine, iar ca om prins în cercetare mă străduiesc să-și păstrez în interesul pentru chestiunile de cunoaștere rămase deschise, spre a contribui la munca prin care, în anii viitori, școala și universitatea vor deveni fozuri tot mai competente în pregătirea viitorilor intelectuali, pe măsura cerințelor epocii noastre.

Împlinirea organică a științei cu producția prin punerea pe care o constituie tehnica, sprijinită în principal de știin-

țele matematice și fizico-chimice, impune cu autoritate local acestor științe în complexul cunoștințelor generale. Îndiferent de profesioniștii intelectuali de mîine va trebui să aibă deci cunoștințe de matematică, de fizică, de chimie și literatură și artă, de științe biologice și sociale sau de limbi de circulație internațională, pentru a se putea informa cît mai repede.

Răduleț

Acad. prof.
Gh. Vrânceanu

Trăim într-o lume în care aproape nici o problemă a științei, nici o problemă a practicii nu poate fi rezolvată fără instrumentul matematic. Devine imperios necesară, deci, adîncirea continuă a studiului matematicii, cunoașterea celor mai noi curenti ale disciplinelor acestei științe universale. Este ceea ce a impus căutarea și elaborarea unor forme noi de predare a disciplinelor matematice, care să înlesnească îndeosebi pătrunderea sensului lor abstract, general. Cred că în direcția aceasta

trebuie să orienteze școala de cultură generală, în anul 1968, pregătirea matematică a elevilor săi Opinez pentru utilizarea criteriului istoric de formare a cunoștințelor, potrivit cărora la baza studiului matematicii trebuie pusă aritmetica. Socotesc, de asemenea, că noțiunile de geometrie ajută mult la înțelegerea matematicii, ca și la aplicarea ei practică. Un absolvent de liceu care nu are idei clare despre dreaptă, despre plan, despre sferă, despre proprietățile spațiului în care trăim nu va putea aplica ulterior

cu folos cunoștințele matematice în domeniul său de activitate. Există astăzi o tendință de a expune unele teorii matematice cu ajutorul limbajului geometric, utilizînd noțiunea de spațiu cu mai multe dimensiuni și chiar cu o infinitate de dimensiuni. Se observă, deci, o întoarcere la geometrie, care este pusă la baza multor teorii matematice. Consider, de aceea, că în învățămîntul de cultură generală trebuie să se realizeze o aprofundare a noțiunilor de geometrie pe cale analitică,

deci o geometrie diferențială, domeniul în care în țara noastră a avut nume de mare prestigiu — G. Hjelms, Al. Myller, O. Mayer, Dan Barbilian etc. Sînt încredințat că, prin străduința profesorilor lui, învățămîntul va da în continuare specialiști cu înaltă pregătire matematică, demni de marii lor înaintași.

Gh. Vrânceanu

Ion Vlasiu

Pace

Victor Rusu Ciobanu

Omagiu Republicii (fragment)

Ficatul de imprumut

În aceste zile, în care ne mai aflăm sub impresia operației realizate de către doctorul Barnard de la spitalul Groote Schuur din Capetown, simțim desigur mai puțin impresionanți de vechea că o femeie a trăit timp de 10 zile cu un ficat de imprumut. Considerat până acum drept absolut indispensabil funcționării organismului uman, ficatul nu era altmădiu decât un organ de rezervă. Recent (Iunie 1967), medicii de la clinica chirurgicală din Seattle (statul Washington), au izbutit să mențină în viață timp de 10 zile o pacientă la care ficatul încetase să mai funcționeze în urma unei operații abdominale. Alături de boala sa a fost instalat și cel al medicilor care au intervenit, din cauza oboselii, de tatăl pacientei. Arterele și venele acestora au fost legate prin conducte din material plastic de cele ale bolnavei. Schimbul de substanțe și purificarea sângelui pacientei se efectuau prin intermediul ficatului străin (sotul și tatăl pacientei aveau aceeași grupă sanguină cu ea). După zece zile, ficatul bolnavei și-a restabilit funcțiile și ea a fost salvată.

Reinvie apa din Sahara

Despre apa fosilă din Sahara, hidrologii și geologii au scris de mult, referindu-se la pinzlele de apă subterană, captivă de mil sau chiar de zece de mil de ani în adâncurile scoarței. Supus unei clime dintre cele mai uscate din lume (în medie 100 mm precipitații anuale), un teritoriu de cea. 800.000 km pătrați cu totul lipsit de cursuri de apă, aparținând Tunisiei și Algeriei, conține în adâncurile dintr-o parte și din alta de a valorificării. Captarea acestei ape ar face posibilă o agricultură rațională pe o mare întindere de pământ, alimentând belșugul de verdețuri și oazele în care azi trăiesc circa un milion de oameni.

Pornind de la baze operaționale situate la Tugurt în Algeria și Gabes în Tunisia, specialiștii locali, ajutați de experți desemnați de către UNESCO, au început un amplu studiu pentru determinarea debitului de apă posibil și probabil din fiecare sector geografic, explorat prin puțuri forate la mare adâncime. Programul lucrărilor, debutat la începutul lunii decembrie 1967, va dura doi ani și jumătate, costând aproape 2,3 milioane dolari. O dată terminat el va permite începerea lucrărilor de fertilizare a unei importante părți din Sahara.

Antropologii se bucură

Paleontologul francez Bernard Vandermeersch a făcut recent o descoperire de un considerabil interes pentru istoria veche a omului. El a găsit în peștera de la Gafsch, în apropiere de Nazareth, două schelete din perioada musteriană. Vechi de circa 40.000 de ani, cei doi hominieni prezintă o mare asemănare cu oamenii de tipul Cro-Magnon, care au apărut în Europa apuseană cu câteva mii de ani mai târziu. Așadar, în estul Mediteranei au trăit două tipuri de oameni — unul apropiat de neanderthalienii, altul cu mult mai evoluat. Acesta din urmă s-ar părea că reprezintă un stadiu de tranziție rezultat din încrucișarea neanderthalienilor cu oamenii de tip mai nou, a căror origine trebuie căutată mai spre răsărit, în Asia Centrală sau de Sud-Est.

Tratament pe trotinetă

Doctorul Dubois din Neuchatel (Elveția) vrea să transforme mersul pe trotinetă într-un sport național. Specialist reputat în reumatologie, medicul susține că reumatismul poate fi prevenit și chiar vindecat prin folosirea trotinetei. Programul lui Dubois prevede de aceea — pe lângă introducerea în programa școlilor generale a unor ore de „trotinetă-ing”, făcând sub supravegherea unor instructori speciali — și creșterea trotinetei pentru pacienții care suferă de artrita reumatoidă, dar și de multe ori chiar și de artrita. Desfășurat sub lozina „Suneli pe trotinetă”, tratamentul medicului de la Neuchatel se anunță deosebit de profitabil doar fabricanților de trotinete.

Muzică și... mecanisme

Este destul de surprinzător să aflăm despre o operă de doi autori dintre care numai unul — K. Bürger — este compozitor, ce e drept, de avangardă, celălalt — H. Aliven — fiind specialist în... fizică nucleară! Oricum, ea s-a născut și va fi pusă în scenă de un colectiv al Operei regale din Stockholm. Compozitorul K. Bürger nu este, de altfel, la prima sa lucrare. El a creat cu trei ani în urmă „pocniți cosmic”. Anulara. Libretul noi sale opere este inspirat după romanul scris de profesorul doctor inginer în electronică Hannes Aliven, șeful catedrei de electronică nucleară la Școala politehnică din capitala Suediei, care la comanda noului său de cinci ani, a arătat, într-o viziune satirică, ce s-ar întâmpla dacă un creier electronic, „Marele ordinator”, dobândind o putere extraordinară și ajungând la concluzia că omul este inutil, ar încerca să-l elimine creatorul de pe fața planetei. Romanul scris de Aliven se termină cu zădărnirea de către oameni a acestei neabute încercări.

Nu ne mai rămâne decât să adăugăm că la montarea operii, alături de Opera regală suedeză participă catedrala respectivă a Folcloric și Radio-televiziunea națională suedeză, intrucât o parte din partitura este cântată în același timp de aparate electronice și instrumente clasice acționate de oameni. Nu lipsesc, dintre soliști, nici voci de bariton, tenor, bas și soprano ale unor... ordinatori electronici emițători de sunete, care cîntă compunând pe loc, prin autoprogramare! Titlul compoziției, pe care muzicienii o așteaptă, ce e drept, cu oarecare scepticism, este „Legenda marelui ordinator”.

Helicopter și ondatra

Cine nu a auzit încă de ondatra să nu se gîndească la un termen tehnic. Este doar numele unui mamifer devenit stăpîn al junglilor de stuț de pe țărmurile lacului siberian Balhas. Elana ondatrei, foarte pretutindea în figurile internaționale, justifică greutatea îndemnată la vîntarea ei. Vînătorii sînt aviatorii căei, datorită marilor obstacole de teren, ondatra nu se poate vîna decît după pasionate urmăriri cu elicopterul. Trapperii cazabi au la îndemîna o întregă flotă de elicoptere.

Omul crește insule

Peste 15 ani, chiar cu harta în mînă, vizitatorii nu vor mai recunoaște insula Helgoland. Un planșeu de beton, sprijinit pe fundul sîncos al mării, îl va spori suprafața cu peste 50 de hectare. În acest fel omul își va lua înapoi ceea ce i-a răpit marea numai de la 1769 încolo.

PLUGUSOR

Aho, aho, copil și frați
Stați, citiți și nu minți
C-am pornit cu plugusorul
Să ne-asculte profesorul
Să ne-audă-nvățătorul...
Dar nu vrem, ca altă dată,
Să rămînă doar urât
Dorința gazdărească
Ci o vrem să se-mplinească

Hai pocniți din bice măi
Hăi, hăi.

Ore de dirigenție
Anoste să nu mai fie.
Manualul de chimie
În formula lui, să fie
Conț și de... pedagogie.
Matematica predată
Să fie modernizată
Dar așa ca s-o priceapă
Și cei ce-o știu „ca pe apă”.
Fizica, drept nouăți
Să nu dea numai „bucăți”,
Iar problemele-neresolte
Să nu ceară și erate...

Hai pocniți din bice măi
Hăi, hăi.

Toți, audio-vizualul,
Doritul și actualul,
Să-l vedem, să-l auzim
Mult mai mult decît îl știm.
Numai ore ideale
Ca la clasele speciale,
Vreă eroare-n chip fatal,
Vreă eroare-n vreun manual.

Hai pocniți din bice măi
Hăi, hăi.

I.M.D.-ul, I.M.D.,
S-ajungă mai, decît e.
Aparatul cînd îl scoți
Din cutie, să și poți
Să lucrezi, fără de probă,
Nu să-l pui la garderobă
Sau să-l freci în inventar
Ca pe-o piesă de... dosar.

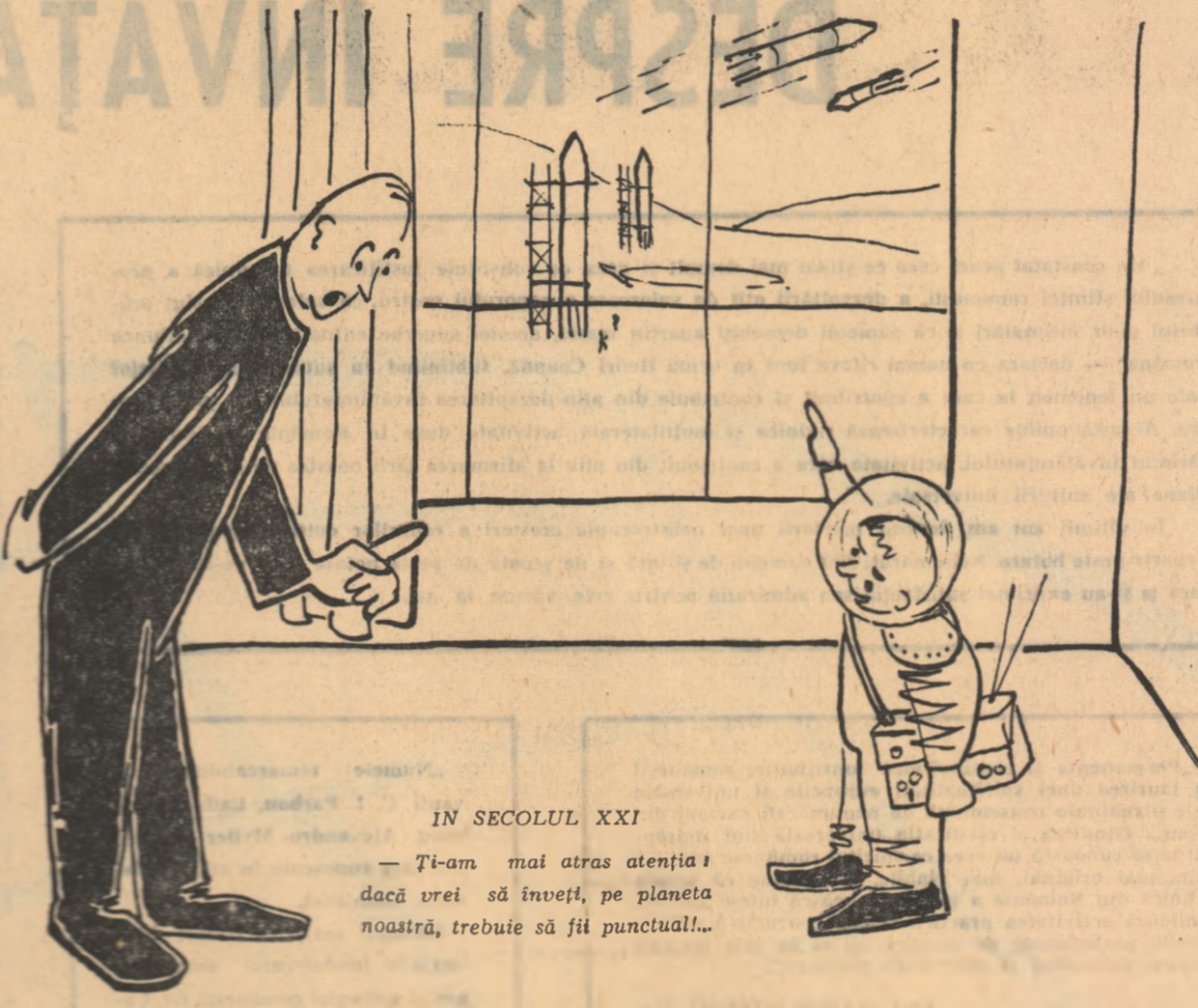
Hai pocniți din bice măi
Hăi, hăi.

Clinchete de veselie
Pentru anul ce-o să vie...

Iar noi, toate cite-am scrie
Critica s-o aibă vie,
Laudele nu prea rar,
Prețuite la cîntar.

Un răspuns să fie-n floare
Pentru ori și ce scrioare
Prompți, utili, atenți, urgent
Oricărui corespondent.

Hai pocniți din bice măi
Hăi, hăi.

IN SECOLUL XXI
— Ți-am mai atras atenția:
dacă vrei să înveți, pe planeta
noastră, trebuie să fii punctual!..

PROBLEMA

— Scenetă comică cu aparențe dramatice —

ORA DE MATEMATICĂ

(O mază obținută de ciadă
cître sfîrșitul unei ore de curs;
pe apă, frumos înrîmătat, scrie
clasa a V-a.)

Profesorul: Acum bălăși, ca
să aveți și voi mai mult timp
liber, că dau o singură problemă
pentru acasă.

Voci în surdina: Ce bine!
Profesorul: Notați! Într-un
cazan curge apă din oșă robinete
nele (se duce la tablă și scrie
un opt mare). Din primul robinet
curge de două ori mai puțin
apă decît din al doilea,
al treilea și al patrulea im-
preună. Din al cincilea robinet
curge două treimi din cantitatea
de apă din primul și al
doilea robinet, scăzînd cantitatea
de apă care curge din al
șaptelea robinet. Din al optulea
robinet, a cărui garnitură
e stricată, curge o cantitate
de apă egală cu cea din al șaselea
și al șaptelea robinet din care
insă o treime se răspîndește
pe jos. Dacă finem
seama că din al treilea și al
patrulea robinet... Lar din al
cincilea și al șaselea robinet...
Mai mult decît din primul și
al optulea robinet... Să se
spună...

DUPĂ AMIAZĂ:
(Acasă la Nicușor, elevul intră
V-a; Nicușor stă la masă și își
face lecțiile).

Tatăl lui Nicușor (grijuliu):
Cum stai cu lecțiile? Mai ai
măști?

Nicușor: Numai la matematică.
Tovarășul profesor ne-a

dat astăzi o singură problemă.
Tatăl: Ei bravo, atunci termi-
nami repede.

DUPĂ O ORĂ:
(Tot la Nicușor acasă).
Tatăl: Hai, Nicușor! Ce, ai
adormit în fața caietului? De
o oră stai cu privirea pierdută
și n-ai scris nici un rînd măcar.

Nicușor: Sint citeva lucruri
în problema asta pe care nu le
înțeleg, tăticele. Vrei să vii să
te uști o clipă?

MAI TÎRZIU.
(Același decor).
Tatăl: Hm... în sfîrșit... Da,
(tăbucînd). Ce, eu nu am alte
treburi decît să rezolv problemele
tale? Ia du-te fuga la
Sandu și vezi cum a rezol-
vat-o el! Doar e cel mai bun
matematician al clasei voas-
tre și, în plus, tatăl lui e in-
giner.

ȘI MAI TÎRZIU.
(Acasă la Sandu s-a adunat
un adevărat consiliu al clasei.
Cei mai buni matematicieni
îngresc zeci de foi cu cifre,
în timp ce elevii ceilalți, stînd
în jur, încearcă să dea cite o
idee. Ștafete transmit foile
cu încercări de rezolvare de la
un „matematician” la altul,
pentru a fi confruntate).

O voce: Va să zică, dacă din
robinetul al cincilea cu al șap-
telea împreună...

Altă voce: Nu, nu-i asta...
Dacă din robinetul al treilea

cu al doilea, scăzînd cantitatea
din robinetul al optulea...
Sandu: (savant) Nu-i bine
nici așa. Vă spun eu: cheta
problemei stă în cantitatea de
apă care se răspîndește pe jos
din al optulea robinet, dacă
scădem apa care curge din al
doilea robinet fără al treilea...

Inginerul și fizicianul: Pă-
că, după ce ne-am muncit atî-
ta... Să încercăm altă soluție,
numai pe baze aritmetice. Dar
să știți că nu va fi chiar atît
de simplu...

A DOUA ZI, ÎN CANCE-
LARIE.
Profesorul: Dragă colega,
ipoteza micului meu experiment
psihologic s-a confirmat
pe deplin. În momente de în-
cercare, colectivul clasei mele
a dovedit o strînsă coeziune.
Frontul părinților a acționat
și el unit. Ascultă... (după
cîteva momente de oarecare aproxi-
mații, scenele relatate de noi
anterior).

Colegul (mustrător): Expe-
riment, experiment, dar pro-
cedeu nu mi se pare potrivit.
Ai lăsat în mod deliberat im-
presia că există profesori care
formulează asemenea cerințe
absurde. Te sfătuesc să lămu-
rești problema cu scuzele de
rigoare...

Nota autorului. Așteptați
al final? Nu? Dovediți o re-
marcabilă perspicacitate. Ați
observat și dumneavoastră că
în numerele de Anul Nou nu
se publică materiale satirice?

AL. CIUCA

Eu unul, refuz

Nu mînlnc plăcînte! Foata rumenită
Aburînd în spații, lung meșteșugită
Și întinsă bine, miezul ce le-mbie
Altora le-o place. Altora, nu mie!
Nu refuz plăcînta dacă mi-o veji da!
Oricînd altmînteri! Altă dată, da!
Astăzi nu!... Adică, de ce-mi toi dați ghes?
Ce? Credeți pe semne că n-am înfeles?
În drăci de-oceasta tot evă și-mîl nasul.
Vreți să-nghit plăcînta, inclusiv răvașul,
Cu aluzii fine pentru subsemnat
Că la două ore a întîrziat
Și speranța, poate, că la anul... Sau
Că extemporalul greu pe care-l dau
depășește...

Lasă! Știu ce urmăriți.
Vreți pe semne poate să-mi reamintiți
De dirigenție, subiect capabil
Să găsească orice dascăl vulnerabil...
Poate vreți să-mi spuneți că, din întâmplare,
La vreo șase lecții n-am făcut fixare,
Și că Pestalozzi... Sau în patru rime
Să-mi schițați portretul, nu în adîncime:
Că mă știu copiii și au dibuit
De un timp, meteahna ce-am agonisit,
Să-ntrerup cuvîntul, ca să-mi spună ei
Ultima silabă... Că pun 2 și 3
Cînd am nervi domestici, că pun notă mare
Cînd se schimbă cazul, doar pe-o întrebare...
Că eficiența, că deficiența,
Scopul și metoda, ritmul, exigența,
Că organizarea și că programarea,
Recapitularea, supraînțărirea,
Că planificarea, că examinarea,
Că desfășurarea, că modernizarea,
Că...

Dar cine știe? Deci e mai cuminte
Vouă... treaba voastră cum vă merge... Mie
Imi stîrnesc în seara asta alergie!
Dacă de plăcîntă și un cititor
Al acestor rînduri mare amator,
Și-a consumat singur, n-o să-mi cadă greu,
Și-a făcut-o dinșul — și răvașul, eu!

C. OTTESCU

FALS
DICTIONAR
PEDAGOGIC

PEDAGOGIE COMPARATA

INSPECTIE DE CONTINUT

Pseudodefiniții cvasididactice de sezon

- ANUL 1968
- Izotopul 1968 al elementului TIMP (un chimist)
- Un caz particular al conceptului timp care ne poate prileji câteva importante generalizări (un profesor de filozofie)
- A opta ocazie consecutivă de a prezenta același referat în cerul pedagogic (un profesor care preteră anonimatul)
- Debutul în conjunctura favorabilă determinată de confluința contribuțiilor esențializate, pe coordonatele multiple, multilaterale... (un specialist în discursuri ocazionale)
- Singurul moment istoric despre care nu am încă pregătita o între-bare de încuetoare (un profesor de istorie ultraexigent).
- Pentru început, o uriașă coală albă de hirtie, care se acoperă treptat cu elemente vag schițate, sau cu desene deplin finite. Reunite după 12 luni, ele formează chipul anului trecut care, paradoxal, este și autopotretul nostru (un profesor de desen).
- O știință puternică între catodul 1967 și anodul 1968 (un profesor de fizică).
- Promovarea asigurată a anului vechi într-o clasă superioară (Un elev amenințat cu corigența)
- Un cuvînt care se scrie cu doi l și are terminația ion, la care întîmpin de obicei mari difi-cultăți în predare. (Un extrapedant profesor de franceză).
- Faza de incalzire a unui nou exemplar din inflorescența anilor (Un profesor de biologie)
- Singura dată din an cînd se sună de ieșire și de intrare în aceiași timp. (Un administrator de școală)
- Startul lansat al anului 1968 (Un profesor de sport)

OASPEȚI DE PESTE HOTARE

DESPRE ÎNVĂȚĂMÎNTUL NOSTRU

XX

„Am constatat acum ceea ce știam mai demult și ceea ce constituie justificarea temeinică a progresului științei românești, a dezvoltării atât de valoroase a poporului nostru, că valorile nu sînt produsul unor întîmplări și că oamenii deosebiți aparțin masei, acestei superbe entități care e națiunea română” — declara cu numai cîteva luni în urmă Henri Coandă, subliniind cu autoritatea curintelor sale un fenomen la care a contribuit și contribuie din plin dezvoltarea învățămîntului din țara noastră. Această opinie caracterizează rodnică și multifacetală activitate dusă în România modernă pe tărîmul învățămîntului, activitate care a contribuit din plin la afirmarea țării noastre pe marile meridiane ale culturii universale.

În ultimii ani am devenit martorii unei neîntrerupte creșteri a ecourilor culturii noastre pînă departe peste hotare. Nenumărați sînt oamenii de știință și de școală de peste hotare care ne-au vizitat țara și și-au exprimat satisfacția sau admirația pentru cele văzute la noi.

Unul din noile cămine studențești din orașul Cluj

„La București și la Brașov am putut vedea construcțiile școlare complexe puse la dispoziția institutelor pedagogice de trei ani pentru pregătirea profesorilor, am discutat cu cadrele didactice, care muncesc în condiții excelente.

Entuziasmul, activitatea pînă de abnegație a profesorilor ne-au apărut evidente pretutindeni, fie că am vizitat Școala medie din apropierea uzinei brașovene „Tractorul”, fie că am vizitat Școala medie „Nicolae Bălcescu” din București. Am constatat cu satisfacție buna pregătire în domeniul științific și tehnic pe care au primit-o elevii acestor școli.

Ca o concluzie generală, țin să subliniez că sîntem impresionați de avîntul dezvoltării învățămîntului din România.”

Prof. STANISLAS DOBOSIEWICZ —
Polonia

„Permanența și continuitatea contribuției românești la făurirea unei spiritualități europene și universale este o realitate consemnată de nenumărați exegeți din Apus... Gîndirea și civilizația universală sînt îndreptățite să cunoască tot ceea ce spiritul românesc are mai bun, mai original, mai viabil... Pot spune că școala tehnică din România a știut să unească într-o fericită simbioză activitatea practică și cea instructivă atît în școlile profesionale de ucenici, cit și în cele tehnice pentru tehnicieni și muncitori calificați.”

Prof. MARIO RUFFINI —
Italia

„Reîntors la Florența după interesantul și folositorul drum de studiu făcut în România la invitația Ministerului Învățămîntului și a Institutului pedagogic din Brașov, drum în timpul căruia am izbutit să cunosc frumoasa dumnezeoasă țară, țin să vă exprim, odată cu mulțumirile mele cele mai vii, și plăcutoase felicitări pentru eficiența învățămîntului vizitat la Brașov și a tuturor celorlalte centre de cercetare științifică în care am fost.”

G. GIORDANO —
Italia

Numele remarcabililor savanți C. I. Parhon, Radu Cernătescu, Alexandru Myller și alții sînt larg cunoscute în afara hotarelor României.

Geologii sovietici cunosc bine lucrările fondatorului mineralogiei și geologiei românești, Gr. Cobălcescu, precum și ale cercetătorilor români contemporani, oameni de știință remarcabili care lucrează în diferite domenii.

Ceea ce am văzut în România reprezintă o bună dovadă a ceea ce poate dobîndi un popor eliberat de jugul capitalist, constructor al societății socialiste, pășind spre comunism alături de celelalte țări socialiste.”

Acad. A. N. SEVCENCO —
U.R.S.S.

„Vă mulțumesc în mod cu totul deosebit pentru amabilitatea de a ne fi primit și mai ales pentru lămuririle care mi s-au dat în legătură cu sistemul de învățămînt din România, ca și pentru invitația de a vizita casa pionierilor. A fost cu adevărat o surpriză pentru noi să constatăm cît de bine

este organizat sistemul de învățămînt din România și să vedem că aici învățămîntul superior este accesibil oricui, chiar dacă acesta nu are avere.”

YASUYO SUZUKI,
om de știință din Japonia

„Doresc să amintesc că imi sînt de multă vreme cunoscuți unii dintre colegii mei, profesori universitari români din domeniul fizicii. Ei sînt fizicieni de renume mondial. Ceea ce este nou în activitatea lor este faptul că — în afară de publicarea unor remarcabile lucrări de specialitate — ei au format o întreprindere de cercetări foarte bine pregătită. Vizitînd Institutul de fizică atomică l-am văzut la lucru și am fost foarte bine atît posibilitățile lor, cit și cele oferite de învățămînt.”

Acad. ROBERT BOMPE,
secretar general al Academiei de științe a Republicii Democratice Germane

„Sederea mea în România a fost nu numai fructuoasă — schimbările de idei și de experiență cu oameni de știință români fiind, după părerea mea, deosebit de interesante și de rodnice — dar și foarte plăcută. Spun aceasta și pentru că este o expresie a unor relații extrem de apropiate între oamenii de știință francezi și români și pentru că confirmă existența unor relații tradiționale între cele două țări prietene. Stîmbez mult poporul care l-a dăruit lumii pe profesorul Nicolae Iorga, a cărui operă imi este bine cunoscută. După aproape 30 de ani, revizînd România, am beneficiat de posibilitatea unor comparații făcute aproape de la înălțimea istoriei.”

MAURICE BEAUMONT,
președinte al Institutului Franței,
președinte al Academiei de științe morale și politice din Franța

„Pentru cineva care a călătorit în multe locuri în lume, România apare ca o țară cu un mare potențial, care este la începutul utilizării resurselor sale. Dar avîntul construcției și reconstrucției care au țesut înfăptuite, creșterea treptată a bunurilor de consum la prețuri accesibile din ce în ce mai multor oameni, dezvoltarea serviciilor sociale și înflorirea învățămîntului — acestea și altele asemănătoare conțin promisiunea că, în condițiile de pace continuă, cerințele poporului român vor fi rezolvate chiar în timpul actualei generații.”

Prof. ALF. G. MEYER —
S.U.A.

„M-a uimit numărul mare al laboratoarelor din universități, ceea ce demonstrează că în România studenții dispun nu numai de o temeinică bază tehnică, dar și de o bază practică. În discuțiile purtate cu studenții și cadrele didactice ne-am convins că în România sistemul de învățămînt este bine organizat, asigurînd un înalt nivel de pregătire tehnică profesională.”

MARTIN SANCHEZ —
Portorico

„Este plăcut să constatăm că pretutindeni, pînă în cel mai mic cîtun, se acordă o excepțională importanță învățămîntului, educației, instrucțiunii publice. Faptul că se dă atîtă însemnătate învățămîntului elementar, dezvoltării celui mediu și, mai departe, celui universitar constituie o mare realizare. Cît despre condițiile de viață și de studiu ale studenților, am fost bucuros să constat că tinerii dv. sînt niște mari privilegiați în raport cu tinerii din alte țări.”

H. M. R. KEYES,
secretar al Asociației
internationale
a universităților

Laboratorul fonetic al Liceului nr. 4 din Oradea

„Ca profesor țin să rețev că în România am constatat că se acordă învățămîntului o mare atenție. Fiecare elev are asigurate toate condițiile pentru a se putea consacra pregătirii sale multilaterale.”

FRANTZ
REGENSBURGER —
Austria

„Văzînd construcțiile noi, uzinele, școlile, universitățile, laboratoarele, căminele de studenți m-am putut convinge de condițiile excelente create în România pentru pregătirea constructorilor socialismului.”

Prof. BORIS SPASOV —
Bulgaria

„Făcînd o comparație pe plan mondial, școala dv. de teatru apare printre cele mai bine organizate. Cînd spun aceasta mă gîndesc nu numai la condițiile materiale, deși nu există multe școli în lume care să beneficieze de asemenea localuri, ci mă refer la faptul că ea este bine structurată din punct de vedere pedagogic. Școala dv. de teatru a trezit invidia multor delegați care, întorcîndu-se acasă, vor spune: «Ce bine ar fi dacă am avea o școală ca prietenii noștri din România.»

JEAN DARCANTE,
secretar general al I.T.I.

„Este o adevărată revelație pentru mine felul în care pregătiți dv. tineretului un viitor strălucit și o viață fericită. Socialismul este de acum instalat la dv. în țară și ați început să cuceriți drumul spre comunism.”

ANNI BULLER GORALVICK —
Canada